

גליון

מעדני אשר

יו"ל ע"י עמון מעדני אשר

גליון 800 (שנה י"ז)

פרשת בהר בחוקותי תש"פ

ד. בדרך הלצה, למה המלוה בריבית לא יקום בתחיית המתים, משום דמרגלא בפומי דאינישי על המלוה בריבית, זה האיש מצליח, הוא ישן ומעות שלו גדילות ויוסיפו יום ביומו, וא"כ לעתיד לבא כשיבקש לקום בתחיית המתים, יאמרו לו למה לך לקום, שכב כי מעותיך יוסיפו ביומו, כך תירץ הגאון רבי יהונתן אייבשיץ ספרו יערות דבש חלק ב' דרוש ה'.

ה. שהרי לעתיד לבא נאמר ישעיהו פרק ס' ס"ק י"ט לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם, ולנגה הירח לא יאיר לך, והיה לך ה' לאור עולם, וידוע שסדר הזמנים הוא החילוף מיום ולילה וחודש בחודש, קיץ וחורף והוא בסיבת תנועתו הגלגלים השמש והכוכבים והירח אבל בהיבטל כל אלה, ואור ה' נגה עלינו אין בו שום שינוי ולא יהיה מידת לילה ויהיה כלו יום, והמלוה בריבית ידוע שלפי התחדשות יום ולילה יתוסף מעותיו והוא מצפה לחילוף הזמנים, בערב אומר מי יתן בורק ובוקר מי יתן ערב, מתי יעבור חודש, אבל בביטול הזמנים איך יתוסף מעותיו ולכן אין חפצו שיהיה אור ה' נגה עלינו, ולכן מדויל ידו משתלם עונשו, ורצונו יקויים לו ולא יקום לראות באור ה', כך תירץ הגאון הנודע ביהודה בספרו אהבת ציון דרוש שמיני.

וכן מובא בשמו של מרן האמרי חיים בספר מאיר החיים ח"ד ע"מ שפ"ד דמרגלא הוי בפומיה לומר, שמלוי בריבית לא יקומו בעת תחיית המתים, כי הרי כל חיותם היא, שהיום והלילה מתחלפים, ובעד כל יום חדש הם מקבלים רווח נוסף, ואם כן לעתיד לבא כאשר הלילה כיום יאיר, והיה אור הלבנה כאור יום לא יהיו לילות, ממילא כספם לא יביא רווחים, עקב זה יגדל צערם, לפיכך לא יקום אותם הקב"ה לתחיה, כדי שלא יגרם להם צער.

עוד אמר: כי מובא בחז"ל שבתחיית המתים תוציא הארץ גלוסקאות וכלי מילת, ולא יהיה צורך בהוצאות, ממילא לא יצטרכו לבקש הלוואות, ולמלווים בריבית לא יהיה במה להתעסק, על כן לא יקומו תחיית המתים.

האם מלוים בריבית צריכים לשלם יותר יקר על קברם כי נשאר שם לעולם ואינם קמים לתחיה?

הנה בספר חוט המשולש ע"מ ר"ב מספר נכדו של הגאון המפורסם רבי עקיבא איגר ז"ל "מעשה היה ברבי עקיבא זקני זצ"ל, שמת בפוזנא עשיר גדול אחד שהיה מלוה ברבית ולא רצו אנשי החברה קדישא לקברו עד כי יתנו יורשיו אלף ר"ט מעות קבורה, ויחר להם מאוד וילכו בקובלנא אל הנסיך ויצו לקרוא את זקני ז"ל שהיה רב המדינה, וידבר אליו קשות מדוע אתם מבקשים סך גדול כזה בעד ד' אמות קרקע, ויען זקני ז"ל אליו בתלמוד שלנו איתא 'המלוה בריבית אינו קם לתחיית המתים', והנה איש הזה כל פרנסתו ועשרו היה רק מריבית, והנה כאשר ימות איש אנו לוקחים ממנו מעות קבורה דבר מועט, כי מחכים אנו לתחיית המתים בקרוב ואז יחזרו לנו הקרקע, לא כן האיש הזה שאינו עומד לתחיית המתים הרי מוכרים לו הקרקע לעולמים, לכן הקרקע שוה כל הכסף שמבקשים, והוטב הדבר בעיני הנסיך וצוה ליתן בלי מגרעת.

מדוע המלוה בריבית לא יקום בתחיית המתים? מדוע זה חמור יותר משאר עבירות שבממונ?

בפרשתן כ"ה ל"ו אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך.

כתב בעלי התוס' לרבי חיים פלטיאל בפרשתן וחי אחיך עמך ללמד שהלוקח נשך מאחיו הוא ממיתו ולכן לא יחיה בתחיית המתים מדה כנגד מדה, ורמזו משה דבמקום אחד קורוהו מרבית, ובמקום אחר קורוהו תרבית א"כ מ"ם ותי"ו יתירים זהו מת ללמד שלא יחיה לעתיד.

וכן כתב בעל הטורים בפרשתן וחי אחיך עמך, וסמך ליה אל תקח מאתו נשך ותרבית, רמז שכל המלוה ברבית אינו חי.

ומקור דבר זה שמלוה בריבית אינו קם לתחיית המתים מבואר כבר במדרש רבה פרשת משפטים פרשה ל"א אמר הקדוש ברוך הוא מי שחיה ברבית בעולם הזה לא יחיה בעולם הבא.

וכן איתא בילקוט שמעוני יחזקאל רמז שע"ה, עיין תוס' ב"מ ע' ע"מ ב' מתים שהחיה יחזקאל ששים רבוא, וכלם עמדו על רגליהם חוץ מאיש אחד, א"ל הנביא רבון העולמים, מה טיבו של זה האיש, א"ל בנשך נתן ותרבית לקח וחי חיה לא יחיה.

ובתוספות סוטה ה' עמוד א' הקשו אמאי לא חשיב את זה במשנה סנהדרין צ' ע"מ א' ביחד עם אלו שאין להם חלק לעולם הבא, ומניחם בצ"ע.

יש להקשות: מה הטעם שהמלוה בריבית אין לו חלק לעולם הבא ואינו קם לתחיית המתים, מדוע זה חמור יותר משאר עבירות של ממונ שאין עונשם כל כך חמור, כך מקשה הכתב סופר בפרשתן, וכן הגאון הנודע ביהודה בספרו אהבת ציון דרוש שמיני, וכן הגאון רבי יהונתן אייבשיץ בספרו תפארת יהונתן פרשת כי תצא אייבשיץ על הפסוק לא תשיך לאחריך נשך כסף, וכן בספרו יערות דבש חלק ב' דרוש ה'.

איכא כמה תרוצים:

- א. טעם הדבר דאינו קם לתחיית המתים מדה כנגד מדה שהרי בפסוק כתוב "וחי אחיך עמך", כי עני חשוב כמת וע"י שנותן לו צדקה ומפרנסו הוא מחיה אותו ומקיים את נפשו, כמו כן המלווה לעני בשעת דוחקו כדי שיוכל לפרנס את עצמו הוא גם כן מחיה אותו, מה שאין כן כשלוקח מאיתו נשך ריבית הרי הוא נושך אותו בזה, ומגרע ממנו עד לבסוף לא נשאר מאומה בידו והוא ממיתו, תחת שהיה לו להחיותו, ולכן מי ששורף לעני מלווה בשעת הצורך הוא כמחיה מתים, וזה שמלווה בריבית ראוי לו שלא יעמוד בתחיית המתים, כך כתב החיד"א בספרו כסא דוד דרוש י"ג בפרשתן, וכן בכתב סופר.**
- ב. כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, ולהלות לישראל מצוה היא, ולכן אין ליטול שכר, ולעובד כוכבים ומזלות דליכא מצוה מותר, ולכן מי שנטל ריבית הפסיד שכרו לתחיית המתים, כך תירץ הגאון רבי יהונתן אייבשיץ בספרו תפארת יהונתן פרשת כי תצא על הפסוק לא תשיך לאחריך נשך כסף.**
- ג. זה שנטל ריבית א"כ מדבר מועט מתהווה דבר מרובה, וכן הענין בתחית המתים, כי מעצם אחד שבשדרה נתהווה כל הגוף, ולכן מידה כנגד מידה שזה הרבה קנינו, מדה כנגד מידה לבל יתרבה העצם דשדרה, כך תירץ הגאון רבי יהונתן אייבשיץ בספרו תפארת יהונתן פרשת כי תצא על הפסוק לא תשיך לאחריך נשך כסף.**

גליון זה נודב ע"י ידידינו

הגאון **שמואל דוד פרידמן** שליט"א

מח"ס הנפלא

שדה צופים - מצווה ועושה- בדידי הויה עובדא וכו'

לרגל השמחה הגדולה

בהופעת הגליון 800

יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות

יזכה לרות נחת מכל יוצאי חלציו

ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידינו העומד לימין המערכת בכל עת

הרה"ג רבי **שמואל הלל הכהן נוטים** שליט"א ירושלים

לעילוי נשמת אשתו האשה החשובה

מרת **חיה צפורה שיינדל** ע"ה בת הרב **יעקב שליט"א**

נפטרה לאחר שסבלה יסורים קשים וקיבלה באהבה מתוך אמונה

ביתה היה פתוח לרווחה נשאה בעול חברותיה

זכתה להעמיד דור ישרים מבורכים בנין וחתנין רבנן

נפטרה י"ב אייר האי שתא ת.נ.צ.ב.ה.

ברכת מזל טוב

לידידי היקר הצמוד בקירות לבבי וך השכל והרעיון מטיב לכלל ולפרט

שותפי ללימוד התורה הקדושה

עוקר הרים וטוחנן זו בזו בסברות ישרות ועמוקות

הרה"ג **יוסף וייס** שליט"א קרית בעלזא בית שמש

לרגל שמחת אירוסין בתו תחי' במח"ט

עב"ג הבה"ח המופלג בתוריש' משים לילות כימים העילוי בנשך"ק כמר **דניאל פרלוב** נ"י

מבחירי ישיבת בעלזא ירושלים

בנו של ידידינו הרה"ג בנשך"ק **יעקב שמעון** שליט"א בני ברק

מראשי מערכת הכשרות של האר-קי באר"י ובעולם כולו

יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

**איך יש מצות שהקב"ה נותן את הפירות בעולם הזה והקרן לעולם הבא
הרי זה ריבית?**

כתוב במשנה מסכת פאה פרק א' משנה א' אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כולם.

יש להקשות: הרי הקב"ה מקיים כל המצות שציוה לישראל, כמו שמפורש במדרש בפרשתן ויק"ר ל"ה ג' ירושלמי ראש השנה פ"א ה"ג אם כן איך משלם הקדוש ברוך הוא הפירות בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא, הא הרי ריבית גמור, והקב"ה הזהיר אותנו כמה פעמים על איסור ריבית, כך מקשה הפנים יפות בפרשתן, וכן החיד"א בספרו חומת אנוך שיר השירים פרק ח', וכן בספר ברית שלום פרשת אמור.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ מה דאיתא בגמ' ב"מ ע"ה א' שמוטר להלוות לבניו ולבני ביתו בריבית להטעימים טעם ריבית, אלא שאסרו חכמים משום דאתי למיסרך, אבל גבי הש"י לא שייך זה ומוטר ללות מבניו בריבית, כך תירץ הפנים יפות בפרשתן.
ב. **בזה מפרש הכתוב** תהלים קמ"ח ג' - י"ד "הודו על ארץ ושמים יורם קרן לעמו וגו', פירוש שיעיקר השכר הוא בשמים ומה שבתחילה נותן להם פירות בארץ, הוא בשביל שירים הקרן לעוה"ב וכדי שלא יאמר שיש בו חשש ריבית, ע"ז אמר לבני ישראל עם קרובו, והוא תהלה להם שהם ב"ע עם קרובו.

ב. ליכא צד ריבית כי הקרן קיימת לעוה"ב ונמצא דליכא קרן, כך תירץ החיד"א בספרו חומת אנוך שיר השירים פרק ח'.

ג. ע"פ מה דאיתא בגמ' בבא מציעא ס"ט ב' אמר רב פפא הילכתא בספינה אגרא ופגרא אגרא הוא השכר הספינה, פגרא, הוא דמי הספינה שמחויב לשלם הסוחר לכשתשבר ונהגו בני כופרא רצה לומר, בני הספינות על שם שכופרין הספינות בזפת נקראו כופרא לתת אגרא בשעת משיכה ופגרא בשעת שביירה, ופירש רש"י אגרא נותן השוכר להמשכיר מיד בשעת משיכה, ואף על פי שקיבל שכרה נותן לו גם כן פגרא לכשתשבר, וליכא כאן משום ריבית, ופריך שם בגמרא ונהגו בני כופרא, אטו במנהגא תליא, פירוש, והא ריבית גמור הוא שהרי הוא שם הספינה בדמים, אם כן מה נותן לו השכירות, הו"ל כאגרא נטר ומשני דתנן במתניתין כוונתיהו דבשעת משיכה לא עשאה דמים, ולכך מקבל אגרא, ואחר השבירה הוא דשם אותה בדמים, ומקבל פגרא, אבל מעיקרא לא הוי אלא שכירות, לפי זה לא קשה מידי על מה שהקב"ה פורע הפירות בעולם הזה והקרן לעולם הבא, די ש לומר שהוא נוהג עם בריותיו כמנהג בעלי הספינות שנותנים הקרן והשכירות, ואפילו הכי לא הוי ריבית כמו שנתבאר לעיל, יש לדמות מילתא למילתא ממש.

ובזה מפרש הפסוק: היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה, משלי ל"א י"ד ודרשו חז"ל בבא מציעא פ"ד ב' מקרא זה על התורה, ולדרכינו יובן בטוב טעם ודעת, לפי מה שאמרו פאה פ"א מ"א אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא וכו' ותלמוד תורה כנגד כולם, וזה שאמר היתה, רצה לומר, התורה, כאניות סוחר, כספינות הסוחרין שנהגו ליתנו אגרא ופגרא, ולכך ממרחק תביא לחמה, לחם ממש היינו המזון, לפי שכל סעודות נקראו על שם הלחם והיינו ממרחק משכר עולם הבא דהיינו הפירות, ולכך הקדים היתה כאניות סוחר, דאם לא כן הוי ריבית גמור.

מדוע רצה רבי שמעון שכל יהודי ידע וירגיש את הסכנה של אש?

איתא בגמ' ברכות מ"ג ע"ב, ב"מ נ"ט ע"א, כתובות ס"ו ע"ב, סוטה י' ע"ב אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים.

השנה לפני מעמד הדלקה בקריה החרדית בבית שמש אמרתי טעם חדש למנהג ישראל לעשות מדורה לכבודו של רבי שמעון.

דרואים שרבי שמעון רצה להמחיש לנו את גודל האיסור והסכנה מלבייש את אחרים, ועדיף להיכנס לאש רותחת ולא לפגוע בשני ולעבור על האיסור דאורייתא של פרשת השבוע לא תונו איש את עמיתו שבאונאת דברים הכתוב מדבר כמו שמבואר במשנה ב"מ נ"ח ע"ב ב' לכן עושים מדורה כדי להרגיש ולהבין ולראות מה זה מדורת אש, וכל אחד יודע לשמור על עצמו שלא להתקרב לזה כך כל אחד יודע להתרחק שלא לפגוע בחבירו וזה תורתו מגן לנו שלא לפגוע בחזירו זה מגן לנו, לכן ביומא דהילולא שרוצים לפעול ישועות אם נתחזק בדבר זה.

מערכת
"קול המעדנים"
ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה
שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחו"ל
במספר **079-5702714**
וכן קול הלשון ישיר
073-2951280

"שמונה מאות מי יודע"

השיר והשבח לחיי העולמים שזכיתי לזכות גדולה ומיוחדת לזכות רבבות עמך בית ישראל ברחבי תבל מידי שבוע בשבוע במשך 17 שנים רצופות ובאלפי בתים זה נהפך ללימוד בשלחן שבת וזכיתי להגיע לגליון מספר 800

ולראות את יופיה של התורה שאף פעם לא נגמר החידושים בעומקה ובבקיאותה של תורה וזכיתי לזכות מיוחדת לחיבה מיוחדת אצל גדולי הדור שגדולי הדור מזכירים ברבים מהגליון ומהספרים וכל פעם כשאני זוכה לפגוש אותם הם מראים לי חיבה מיוחדת וגדולי הראשי ישיבות בדורנו מזכירים מהגליון בשיעור כללי ומאות ספרים שיצאו בשנים אחרונות מזכירים לטובה מהגליון וכן זכות מיוחדת שזכיתי לחבר 12 ספרים שהתקבל בכל רחבי תבל

ובעת הזאת הנני להכיר טובה לכל הידידים ברחבי תבל שיש להם יד גדול בהצלחה בין בתרומות לגליון ובין בהפצת הגליון והכרת הטוב מיוחדת להגאון המפורסם לממשלת התורה והיראה

רבי שמאי קהת הכהן גראס שליט"א מגדולי הפוסקים בדורנו שעומד לימין המערכת בעין טובה להעיר ולהאיר שלא יצא מכשול, וכן לכל הרבנים המעירים את ההערות וכן לידידי הגאון מרדכי הלל זלמן ראטה שליט"א לונדון גאב"ד ווידיטשקא העומד לימיני בעצה ובמעש וכן לידידי הרבני הנגיד הנכבד הרב מרדכי זיסקינד הגר שליט"א עורך מדור הנפלא משיב כהלכה ולידידי הרה"ג אברהם שמואל בנימין שיפר שליט"א מאנססתר ולידידי הרה"ג יחזקאל סג"ל לנדא שליט"א מח"ס ערך הלוי ולגיסי היקר הרה"ג מנחם מנדל רייך שליט"א

ולרכז המערכת הרב לוי ברנשטיין שליט"א מראשי קהילת בעלזא בית שמש יאה רעוא שזכות התורה תעמוד לכל הני המסייעים

שיזכו לברכת התורה אורך ימים בימינם ובשמאלם עושר וכבוד מתוך בריות גופא

**איך היו מותר לכהן גדול לבזות את שמעיה ואבטליון?
הרי זה איסור דאורייתא של אונאת דברים?**

בפרשתן כ"ה י"ז ולא תונו איש את עמיתו וגו'

איתא בגמ' ב"מ נ"ח ע"ב דהפסוק מזהיר על אונאת דברים כיצד אם היה בעל תשובה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, אם היה בן גרים אל יאמר לו זכור מעשה אבותיך.

יש להקשות: על הא דאמרין בגמ' יומא ע"א ע"ב ב' מעשה בכהן גדול אחד שיצא מבית המקדש, והווי אולי כולי עלמא בתריה, כיון דחזיונהו לשמעיה ואבטליון, שבקוהו לדידיה ואזלי בתר שמעיה ואבטליון, לסוף אתו שמעיה ואבטליון לאיפטורי מיניה דכהן גדול אמר להן, ייתון בני עממין לשלם, אמרו ליה, ייתון בני עממין לשלם, דעבדין עובדא דאהרן, ולא ייתי בר אהרן לשלם, דלא עביד עובדא דאהרן וברש"י שם שהוניתנו אונאת דברים, ואמר מר בבא מציעא נ"ח ב' לא תונו איש את עמיתו ויקרא כ"ה באונאת דברים הכתוב מדבר, אם היה בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, וקשה איך הכהן הגדול לא נזהר לעבור על איסור חמור של אונאת דברים, כך מקשה הריטב"א שם, וכן המהרש"א שם, וכן בן יהודע שם.

איכא כמה תרוצים:

- א. הוא לא נתכוין לכך שאף ישראל נקראו עממין כדכתיב אחר כך בנימין בעממין אלא שלא סיפר בלשון כבוד במקום דאיכא חשדא, כך תירץ הריטב"א שם.
- ב. זה הכהן גדול עם הארץ היה ולא מעלי הוה מדאמר ליה כך ייתון בני עממין, וכמה כהנים דלא מעלי הווי בבית שני כדאמרין בגמ' יומא ט' ע"ב ב' ולכן באמת כולם עזבו אותו והלכו לשמעיה ואבטליון, דתלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ לכל דבר כדאמרין בגמ' הוריות י"ג ע"ב א' יקרה היא מפנינים מכ"ג שנכנס לפני ולפנים, כך תירץ המהרש"א יומא ע"א ע"ב ב'.
- ג. הכהן גדול חשב שבזה יתכבדו יותר לומר שהם בני גרים, ועם כל זה זכו לכל הכבוד הזה נשיאות ואב בית דין שלא נמצא בישראל אדם ראוי לכך כמותם, אמנם הם הקפידו כי לעיני השומעין נראין דבריו בזיון ואונאת דברים, כך תירץ בן יהודע לבן איש חי שם ביומא.

מדוע לשיטת רבי שמעון בר יוחאי הונאת דברים חמור יותר מהונאת ממון?

איתא בגמ' בבא מציעא נ"ח עמוד ב' אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי גדול אונאת דברים מאונאת ממון, שזה נאמר בו ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך וכו'.

וברש"י בפרשתן כה י"ז כתב ולא תונו איש את עמיתו כאן הזהיר על אונאת דברים, שלא יקניט איש את חברו ולא ישיאנו עצה שאינה הוגנת לו לפי דרכו והנאתו של יועץ. ואם תאמר, מי יודע אם נתכוונתי לרעה, לכך נאמר ויראת מאלהיך, היודע מחשבות הוא יודע, כל דבר המסור ללב, שאין מכיר אלא מי שהמחשבה בלבו, נאמר בו ויראת מאלהיך.

יש להקשות: א"כ איך מביא רבי שמעון ראייה שאונאת דברים חמור יותר מאונאת ממון משום שנאמר בו ויראת מה' אלהיך, הרי הסיבה שנאמר בו ויראת משום שבהונאת דברים רק הקב"ה יכול להבחין מה כוונתו, וכן איתא בגמ' ב"מ נ"ח ע"ב ב' אמר רבי יהודה כל דבר שמסור ללב, נאמר בו ויראת מה' אלהיך, כך מקשה בן ירדן פרק ז' הלכה ח', וכן בספר מעיל שמואל.

נראה לתרץ: ע"פ מה שכתב במהרש"א חידושי אגדות מסכת בבא מציעא דף נח עמוד ב' יש לפרש מדכתיב ביה ויראת והווי דבר המסור לבוחן לבבות לבד ה"ל גדול מאונאת ממון דה"ל דבר המסור להכיר גם לבריות דזה השוה כבוד עבד לכבוד קונו וזה לא השוה כבוד כו' כדאמרין בגמ' ב"ק ע"ט ע"ב ב' דמהאי טעמא החמירה תורה בגנב יותר מבגזלן, מענייני אשר.

**מדור
משיב כהלכה**

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' **מרדכי זיסקינד הגר שליט"א** מנהטן

משיב כהלכה שינון ודיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משוע' ומשנה ברורה

דיעת הפרשה

- א [חידה]. באיזה דבר בפרשתנו העבד אינו שוה לאשה, אפילו שלכאורה היו צריכים להיות שוין בזה, ומדוע.
- ב [חידה]. איזה גאון בספרו על התורה רמז על השואה האיומה בפרשתנו?
- ג [חידה]. רמוז בפסוקים בפרשתנו חילוק בין קדשי מזבח לקדשי בדק הבית, ואיזה נ"מ בהלכות גנב יהיה מכח חילוק זה.
- ד [חידה]. איזה חילוק בפדיון מעשר שני בין איש לאשה, ומדוע?
- ה [חידה]. בכמה פסוקים ומשניות וגמרא רמוז שעניין האפייה שייך לנשים, ציין לפחות 3 מקומות (ואחד בפרשתנו).
- ו [חידה]. איזה אחת מהקללות ר"ל נתקיימה בנו במיוחד בימים אלו, מתוך קללות דפרשתנו (ויהי רצון שבמהרה נעשה תשובה וייהפך לברכה).

דיעת ההלכה - הלכות שבת

- ז [שאלה - פלטה של שבת שכבתה ונדלקה. בליל שבת ראתה הרבנית שלזינגר שהפלטה החשמלית המחוברת לחשמל, ושדלקה בכניסת השבת איננה פועלת, לכן הודיעה למשפחה שהם יאכלו בסעודת היום את הצ'ילינטי (חמין) קר. אחד מבני המשפחה לקח כוס שעמדה ליד הפלטה החשמלית ובטעות נגע בכבל החשמלי של הפלטה והיא התחילה לעבוד מחדש. ההצלניטי היה עדיין חם בחום של יותר מיד סולדת כשחזרה הפלטה לפעול וכן היה בגדר של מצטמק ורע לו מאחר ושכחו להוסיף לו מים כשהניחו אותו על הפלטה. האם מותר למשפ' שלזינגר לאכול למחרת בבוקר את החמין כאשר הוא חם?
- ח [שאלה - עגלת ילדים שהתפרק ממנה גלגל. מעגלת הילדים של משפחת דויטש התפרק בשבת גלגל ברחוב. האם מותר להם להמשיך וללכת עם העגלה לבית?
- ט [שאלה - הולדת רית. הרב באום נוהג להביא לביתו בכל ליל שבת הדסים כדי לברך עליהם לפני הקידוש "בורא עצי בשמים". האם מותר לרב באום לשפשף את ההדסים כדי לחזק את הריח היוצא מהם? האם מותר לו, כדי לחזק את הריח, לחתוך\לשבור את ענפי ההדסים לשניים, ביד? עם סכין?
- י [שאלה - טלטול מוקצה במקום הפסד. חיים בנו הקטן של ר' משה, לקח בשבת את מכשיר הטלפון הנייד של אביו וזרק אותו אליו. האם מותר לר' משה לתפוס את המכשיר שנזרק אליו כאשר ברור שאם לא יתפוס אותו, המכשיר יפול על הרצפה וישבר?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ש"ח.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יידבקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח תשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעזרת"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח סיון

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח' תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש

לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

